

§ 20.

Landbrugsministeren bemyndiges til at fravige de i jagtlovens kapitel V fastsatte bestemmelser om jagtmåder og jagtredskaber.

§ 21.

1. Såfremt ejeren af den grund, hvorpå vildtet opholder sig, ikke er villig til selv at gennemføre en effektiv bekæmpelse, kan landbrugsministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen og efter samråd med naturfredningsrådet eller reservatrådet give kommunalbestyrelsen tilladelse til at foretage bekæmpelsen efter tilsvarende regler som fastsat i kapitel II.

2. Bekæmpelsen vil være at foretage efter landbrugsministeriets nærmere anvisning. Udgifterne — herunder erstatning for skade på anden mands grund — afholdes af kommunen.

§ 22.

Dyre- og fuglevildt, som ikke tilhører landets naturlige fauna, må ikke udsættes uden landbrugsministeriets tilladelse.

§ 23.

Politiets bistand kan forlanges til indhentning af oplysninger og ved tilsyn med de i medfør af nærværende lov iværksatte foranstaltninger.

Kapitel VI: Lovens ikrafttræden m. m.

§ 24.

1. En grundejer (bruger), der nægter de i medfør af nærværende lov beskikkede personer adgang til på sin ejendom at udføre det dem overdragne hverv, straffes med bøde. På samme måde straffes den, der overtræder bestemmelserne i §§ 4 og 22.

2. Bøderne tilfalder kommunekassen.

§ 25.

Landbrugsministeren træffer de nærmere bestemmelser vedrørende lovens gennemførelse.

§ 26.

1. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

2. Loven træder i kraft den 1. juli 1953. Fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 102 af 4. april 1928 om bekæmpelse af råger med de ændringer som følger af lov nr. 290 af 4. juli 1942, jfr. lov nr. 75 af 15. marts 1947 og lov nr. 70 af 7. marts 1952, samt lov nr. 115 af 13. marts 1943 om bekæmpelse af muldvarpe.